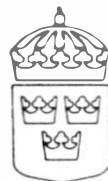

Motion till riksdagen

1988/89:Jo606

av Ulla Orring (fp)

Högre jordbruksutbildning i Norrland

Mot.
1988/89
Jo606-617

All utbildning på högskolenivå inom jordbrukssektorn ligger för närvarande i södra delarna av landet. I Uppland (Ultuna) finns agronomutbildning och i Skåne (Alnarp) landets enda lantmästarutbildning.

En jämförelse med Finland visar att där finns utbildning till agrolog, vilket närmast motsvarar lantmästare, på flera platser utspridda i hela landet.

För att det norrländska jordbruket skall utvecklas med de möjligheter som landsdelen har och som därmed skall till fullo utnyttjas, bör någon form av högskoleutbildning förläggas till landets norra delar.

En placering i Umeå är naturlig av många skäl. Här finns redan Sveriges lantbruksuniversitetets (SLU:s) försöksstation – Röbbäcksdalen – sedan tiotals år tillbaka.

Vid Röbbäcksdalen har SLU redan en etablerad forskning inom såväl jordbruks- som trädgårdsområdet. Enligt min mening bör ytterligare resurser tillföras och inriktas på specifika Norrlandsfrågor och därmed bl.a. tillvarata regionens förutsättningar.

De allmänna förutsättningarna för länets jordbruk måste förbättras dels genom ekonomiskt stöd, dels genom kunskapsutveckling och rådgivning. Trädgårdsodlingen har utvecklats och kan utvecklas mer med hänsyn till den stora lokala marknaden. Men även på detta område föreligger behov av analys- och utvecklingsarbete.

Det måste även påpekas att det norrländska jordbruket och även dess trädgårdsodling måste få utvecklas efter sina förutsättningar, som markant skiljer sig från förutsättningarna i övriga delar av landet.

En av målsättningarna för att förbättra både kompetens och lönsamhet hos de norrländska jordbruksföretagen är att satsa på utbildning, en av de bästa insatserna för regional utveckling.

Kunskaper behövs för att behärska de många olika faktorer som påverkar verksamheten. Behovet av utbildade lantmästare är stort.

Kravet måste därför vara att förlägga en komplett lantmästarutbildning även till Umeå.

Utbildningen bör ges en sådan inriktning att den forskning som bedrivs med speciellt sikte på Norrlandsförhållanden får en framskjuten plats. Den lantmästare som utbildats i Umeå får då kunskaper inte bara i de traditionella kunskapsämnena utan kan förhoppningsvis tillföras kunskap i vattenbruk, skogsbruk, fårskötsel, vinbärs- och grönsaksodling samt hur dessa olika näringsgrenar kan kombineras för att den norrländska landsbygden skall fortleva och utvecklas.

Även de ungdomar som vill studera till agronom borde kunna gå den propedeutiska kursen i hemregionen. Vid Umeå lantbruks- och trädgårds-skola finns praktiska resurser och kompetens för att genomföra en sådan utbildning. För närvarande finns den nordligaste skola som ger denna propedeutiska kurs i Uppsala, Jällaskolan. All erfarenhet visar att majoriteten av dem som utbildas i sin hemregion stannar kvar efter avslutad utbildning, vilket fördelaktigt skulle stärka kompetensen för jordbruket i norr.

Sammanfattningsvis är behovet av högskoleutbildning, dvs. lantmästarutbildning men även behovet av propedeutisk kurs för blivande agronomer, väl dokumenterat. Men även resurser för forskning skulle ge norrländskt lantbruk en generell nivåhöjning. Dessutom skulle ungdomar från den nordliga regionen ges möjlighet att få en högre utbildning i sin hemregion och en utbildning anpassad till regionens särart.

Hemställen

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen hos regeringen begär en utredning med uppgift att snarast möjligt undersöka möjligheterna att till den norra regionen och till Umeå förlägga högre jordbruks- och trädgårdsutbildning,
2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att en propedeutisk kurs förläggs till Umeå för att ungdomar från Norrlandsregionen skall stimuleras till högre studier i jordbruk.

Stockholm den 23 januari 1989

Ulla Orring (fp)